

[Socialministeren.]

ringslovens § 65 virkende sygeforsikringsforening (fortsættelsessygekasse).“

Det er den bestemmelse, der angiver retningslinjen, og jeg er sikker på, at vi inden for den nok skal få det til at gå de to parter imellem. Jeg ved ikke, om de ærede medlemmer har bemærket, at vi efter gennemførelsen af den sidste ændring af sygeforsikringsloven stort set har fået ro på dette område.

Ordføreren for forslagsstillerne (Chr. Madsen): Det ærede medlem hr. Niels Mørk sagde, at vi var bundet af helhedsløsningen. Der var mange ting i sygekasselovgivning, der burde forbedres, men det kunne altså ikke ske, før helhedsløsningens periode var udløbet. Nu fik vi jo at vide i går her fra talerstolen, at folketinget er suverænt, og dermed må dog være ment, at folketinget kan gøre, hvad det vil, også i denne sag. Det ærede medlems udtalelse om, at vi er bundet af helhedsløsningen, stemmer ikke helt nøjagtigt, for der er skredet en lov ud af dette lovkompleks, og her tænker jeg på loven om pris- og avancementstop. Det kan vel ikke være rigtigt, hvis vi kommer i den situation, at de gamle skal have kompensation oven på det, de har fået, at vi så skal sige til disse mennesker: nej, vi er bundet af helhedsløsningen til 1965, der er ingenting at gøre. Jeg tror, det er uoverlagt at sige, at vi er bundet af helhedsløsningen; det kan ikke stemme.

Både det ærede medlem hr. Niels Mørk og den højtærede socialminister har talt om den udvidede kontrol, der bliver, hvis man ophæver karenstidsbestemmelserne. Jeg kan ikke se noget rimeligt deri. Hvis man undersøger, hvordan forholdene er for de kommunale tjenestemænd i den by, hvor man kommer fra, og stiller dem det spørgsmål, om der er nogen ekstraordinær kontrol ved kortvarige sygdomsperioder, svarer de afgjort nej. Det vil antagelig også være tilfældet, hvis man ophæver kontrolbestemmelserne for arbejderne i industrien. Man vil se, at problemet bliver i hvert fald ikke det, man på nuværende tidspunkt hævder at det bliver.

Hvad barselhvilen angår, siger det ærede medlem, at det ikke er sikkert, at bestemmelserne i vort lovforslag er tilstrækkelige.

Nej, det påstår vi heller ikke. Vi mener blot, at når man kan diskutere i forbindelse med funktionærlovgivningen, hvor længe en kvinde skal have fri fra arbejde i barseltiden, må det samme kunne ske for industriens folk, og det er ud fra dette synspunkt, vi har formet vort lovforslag. Vi er vel vidende om, at man måske skulle gå en anden vej, når man taler om barselhvile, og gennemføre noget lignende, som de har i Sverige, en moderskabslovgivning, der omfatter både kvinden i industrien, den kvinde, som er funktionær, og den kvinde, der går hjemme i huset.

Det ærede medlem hr. Peter Larsen siger, at hvis vort lovforslag gennemføres, opstår der en større skævhed. Jeg sagde i mit første indlæg, at ved at gennemføre vort forslag vil man i hvert fald i første omgang lovgive i lighed med arbejdsløshedslovgivningen, og det er da også vor mening, at hvis der er mulighed for det, vil vi jævnføre med andre love. Altså, der bliver ikke større skævhed, der bliver større lighed.

Det ærede medlem hr. Ninn-Hansen stilde mig det spørgsmål, tror jeg nok, om der ikke skal være forskel mellem industriens arbejdere og tjenestemændene. Det står nu for det første ingen steder skrevet, at der skal være forskel. Tjenestemændene har deres overenskomster, som de naturligvis værner om, men fordi de har overenskomster, der er mere fordelagtige end dem, industriens arbejdere har, er der ikke dermed sagt noget om, at der er forbud mod, at industriens arbejdere kan stille forslag om at komme op på det samme, ja, måske op over, hvad tjenestemændene har. Der er da ingen, hverken her eller andre steder, der kan forhindre industriens arbejdere i at stille forslag om overenskomster og forsøge ad politisk vej at stille forslag om bedre sygelovgivning, end andre har.

Det er imidlertid ikke vor hensigt i denne sag. Her er det vor hensigt, at der skal være ligestilling, for der er ingen, der kan komme med argumenter for, at tjenestemændene skal have en bedre sygelovgivning end alle andre. Det var måske noget, man kunne bruge i 1930'erne, da man byggede tjenestemændenes overenskomster op på det simple grundlag, at de skulle have lavere lønninger i den tid, de var aktive; man ville drage tjenestemændene til sig